

Близа бурно Иванко. След него Николица и Борил.

Иванко - Чума да ме тръшне, ако съм виждал по-лошо време!

Николица - Значи си имаме радост?

Белота - Голяма радост! Отново мъжка рожба постигна царят. ✓

Борил - Да е честито!

Николица - Ти кога се върна, Белота?

Белота - Тази нощ.

Николица - Говори ли с великия жупан?

Иванко - До колко войска ще можем да предложим на Фридрих Червената брада?

Белота - До десет хиляди.

Борил - Бятър! Само ако съберем четиридесет хиляди пешаци въоръжени с лъкове и копия помощта ни ще направи впечатление на кръстоносците.

Иванко - Ти не се сили толкова. Дъщеря мърмореше за загубите от войната с ромеите.

Борил - То е било за друго. А сега се чудя какво още чакаме. Появява се Асен.

Асен - Ти знаеш какво много добре.

Борил - А заради Иваница ли било всичко? Това повече не може да продължава. Достатъчно търпяхме мира с ромеите.

Николица - Друг такъв случай скоро няма да падне.

Белота - Днес не сме се събрали тук да решаваме държавните работи. Когато потрябва царят ще ни свика на синклит.

Иванко - Тъй де, сега да прием наздравница за новороденото, както си му е реда.

Борил - Не е така. Говорим тук, защото толкова време не ни е свиквал.

Николица - Ние искаме да знаем какво се решава между цар Асен